

[Stegger Nielsen.]

rakt en hjælpende Haand ud i en lignende Situation, hvorved et mere tilfredsstillende Resultat er naaet, og det vil mit Parti gerne medvirke til ogsaa ved denne Lejlighed, naar der hertil levnes os den fornødne Tid.

For at undgaa al Misforstaaelse vil jeg til sidst sige, at et Resultat er ønskeligt allerede paa Grund af den Uro, et saadant Lovforslag skaber om de enkelte Seminarier, og her tænker jeg særlig paa vore private Seminarier. De mange Haande Gisninger, der følger i et saadant Lovforslags Spor, taaler det enkelte Seminariums Drift ikke. Forholdene er her uhyre ømtaalelige. Et Navn nævnt i Dag i Forbindelse med Nedlæggelse, et andet nævnt i Morgen indvirker omgaaende paa Elevtilgangen og vil unvillig-gøre Virksomhedens Fortsættelse i det lange Løb. Heri tror jeg, alle Seminariefolk vil være enige, og der foreligger allerede paa det nuværende Tidspunkt mange Udtalelser for mig herom. Saadanne Vilkaar med en Uvished og Usikkerhed, der fremdeles er svævende og øges, bør man ikke byde Seminarierne.

Om Folketinget har fundet den eneste rigtige Løsning i denne Sag, ved jeg ikke. Brydningerne var jo ret stærke under Sagens Behandling i det høje Folketing. Men det er min personlige Opfattelse, at Sagen een Gang rejst kræver en Løsning, og jeg opgiver, som sagt, ikke Haabet om, at det skal lykkes dette høje Ting at fremskaffe denne Løsning — forhaabentlig en bedre Løsning end den, der foreslaas her, til Fremme af det dobbelte Formaal, som vi alle anerkender, og som vort Parti i Folketinget har stemt for. Det vil imidlertid være nødvendigt at underkaste Sagen en Udvalgsbehandling, da der er Enkeltheder, ikke mindst vedrørende den økonomiske Side af hele Problemet, som maa undersøges nærmere, og tillige fordi der maa gives de interesserede Parter saa god Lejlighed, som de ønsker, til at fremføre deres Synspunkter og Grunde over for Tinget.

Jeg gentager til Slut, at Sagen opfordrer Partierne til at mødes i Bestræbelser for at finde det bedst mulige Resultat, der vil fremkomme, naar de nødvendige Indgreb foretages paa en saadan Maade, at det gør mindst Skade. For at naa dette Maal kræves den videst mulige Hensyntagen til saavel personlige som stedlige Interesser. Mit Parti vil gerne medvirke hertil under Forslagets videre Behandling i det Udvalg, som jeg ved Forhandlingernes Slutning vil foreslaa det høje Ting at nedsætte.

H. P. Johansen: Allerførst vil jeg ogsaa gerne understrege, at det er min Opfattelse, at det Spørgsmaal, vi her beskæftiger os med, maa bringes til Afslutning ret snart, at det i hvert Fald maa bringes til Afslutning, inden den nuværende Rigsdagssamling slutter. Thi som vi alle sammen ved, er Forholdet det, at Forslaget nævner ikke mindre end 5 Seminarier, og yderligere er der andre Seminarier, som har været nævnt under Sagens Behandling. Det vil sige, at stærkt op imod en Trediedel af Landets Seminarier lever i mere eller mindre Usikkerhed med Hensyn til Fremtiden, og det er min bestemte Opfattelse, at denne Tilstand maa Rigsdagen bringe til Afslutning. Rigsdagen maa afgøre, hvorvidt der skal nedlægges Seminarier, og hvilke det skal være, og jeg vil tilføje, at jeg ikke kan se, der er nogen Mulighed for at komme uden om at begrænse Seminariernes Antal, naar man tager Hensyn til den store Arbejdsløshed, som findes inden for Lærerstanden.

Det havde utvivlsomt været langt bedre, hvis de politiske og økonomiske Forhold havde ligget saadan, at man kunde have løst Spørgsmaalet paa en helt anden Maade, at man kunde være gaaet til en Udvidelse af vor Folkeskole og derved skaffet Beskæftigelse til de Mennesker, som har uddannet sig inden for dette Omraade, saa at det ikke havde været nødvendigt at nedlægge bestaaende Seminarier eller i alt Fald ikke i det Omfang, som det her foreslaas. Hvis det havde været muligt at komme frem ad den Vej, vilde det for det første have været en bedre og sikrere Vej for dem, der er arbejdsløse, det vilde have betydet et virkeligt Skridt bort fra Arbejdsløsheden i al Almindelighed og medført en Højnelse af vor Folkeskole, som nok kunde tiltrænges. Som vi alle ved, har den højtærede Minister fremsat et Lovforslag, der netop tager Sigte paa at udvide vor Folkeskole, forbedre vor Folkeskole og skaffe mere Beskæftigelse for Lærerstanden. Dette Forslag er saa vidtgaende, som det er muligt at gøre det, hvis det skal have Udsigt til at blive gennemført i Rigsdagen, specielt her i Tinget, og jeg haaber, det ikke maa være alt for længe, før Forslaget bliver vedtaget. Selv om nu Ministerens Forslag om en ny Skolelov bliver vedtaget, vil det imidlertid vise sig, at der uddannes alt for mange Lærere og Lærerinder, hvis vi ikke begrænser Seminariernes Antal i Lighed med, hvad der foreslaas her. Børnetallet er stærkt dalende, og det betyder, at der